

Svar (5/4 04)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Spørgeren henviser i sin begrundelse til, at jeg i svaret til S 2637 bemærkede, at jeg ikke vil gå ind i afgørelser, der kan indbringes for andre administrative myndigheder, men at jeg har svaret på et lignende spørgsmål af Line Barfod (S 1166 af 28. februar 2002). Spørgeren finder det besynderligt, at der gøres forskel.

I svaret på S 1116 gik jeg ikke ind i afgørelserne, men redegjorde blot for arbejdsmarkedsrådenes begrundelser.

Jeg har naturligvis intet imod at oplyse nærmere om afgørelsen fra 1999, og jeg har derfor til brug for besvarelsen af dette nye spørgsmål fået oplyst fra Sekretariatet for Arbejdsmarkedsrådet, at de den 8. juli 1999 modtog en klage fra en borger, der stillede spørgsmålstegn ved, om et beskæftigelsesprojekt i Billund Kommune var konkurrenceforvridende.

På den foranledning anmodede sekretariatet Billund Kommune om at redegøre for projektet.

Secretariatet anmodede om oplysninger vedrørende de økonomiske aspekter i engagementet med virksomheden Bodum og om en redegørelse for, hvorledes kommunen søgte at sikre, at projektet ikke var konkurrenceforvridende.

Som svar på ovenstående oplyste Billund Kommune, Afdelingen for voksen-service, at den pågældende borger var tilsagt til en samtale den 3. august 1999 på Industrimontagen. Formålet med samtalen var at udrede, på hvilken måde han kunne leve op til aktiveringsforpligtelsen i henhold til lov om aktiv socialpolitik.

Af redegørelsen fremgik det, at Industrimontagen, Ole Kirksvej 4 i Billund, var Billund Kommunes Revaliderings- og aktiveringsenhed, der beskæftigede personer på henholdsvis sygedagpenge og kontanthjælp med henblik på erhvervsmæssig udredning, vurdering af pensionshabilitet, revalidering og aktivering. Dette skete dels igennem beskæftigelse i erhvervslokalerne på adressen, gennem praktikplaceringer i offentlige institutioner og private virksomheder og ved gradvis udslusning til almindeligt lønnet arbejde.

I den interne afprøvning blev der bl.a. udført monteringsarbejde for Multiplast A/S, der var en del af Bodumkoncernen.

Industrimontagen havde iflg. det oplyste sikret sig mod muligheden for konkurrenceforvridning, bl.a. ved at det ydede montagearbejde ho-

noredes med en stykpris, der var identisk med markedsprisen i øvrigt.

Ud fra disse informationer vurderede Sekretariatet for Arbejdsmarkedsrådet ikke, at der var tale om konkurrenceforvridende virksomhed. Samtidig brugtes monteringsarbejdet til interne afprøvninger, der kunne danne grundlag for en udredning af erhvervsniveauet hos de aktiverede, hvorfor projektet vurderedes at være nødvendigt for at forbedre beskæftigelsesmulighederne for de ledige.

Der blev derfor sendt et administrativt svar til klageren med ovenstående oplysninger samt information om, at reglerne om konkurrenceforvridning relaterede sig til andre virksomheder og ikke enkeltpersoner.

Secretariatet for Arbejdsmarkedsrådet oplyser, at de i 1999 var af den opfattelse, at kun virksomheder var klageberettiget i sager om konkurrenceforvridning, hvorfor klagen dengang blev administrativt behandlet og forelagt Arbejdsmarkedsrådet til orientering. Sagen fra 1999 blev altså ikke – som den burde være – forelagt til afgørelse i Arbejdsmarkedsrådet.

Jeg kan henholde mig til disse oplysninger fra Sekretariatet for Arbejdsmarkedsrådet og tilføje, at jeg naturligvis finder det beklageligt, at sagen ikke blev behandlet af Arbejdsmarkedsrådet, som den burde.

Spm. nr. S 3058

Til justitsministeren (31/3 04) af:

Bjarne Laustsen (S):

»Kan ministeren på baggrund af køreplanen for gennemførelsen af flerårsaftalerne for politiet og kriminalforsorgen sikre, at Skagen Politi på ny får døgnbemanding, samt at Frederikshavn Politikreds i øvrigt får tilført ressourcer, som kan neutralisere de besparelser, som kredsen i de seneste to år har måttet gennemføre?«

Begrundelse

I sin kommentar til køreplanen udtaler ministeren blandt andet, at »Borgerne skal kunne føle sig trygge og opleve et politi, der er synligt og til rådighed«, samt at »Vi vil ikke acceptere, at visse byområder er utrygge for borgere«, hvorfor spørgeren naturligvis antager, at de angiveligt